

Mfv.II.10.842/2011/4.szám

A Kúria a dr. Richter Attila ügyvéd (dr. Rátky és Társa Ügyvédi Iroda) által képviselt kérelmezőnek a dr. Slezák Tamás ügyvéd által képviselt Értékszállítási és Önvédelmi Dolgozók Szakszervezete kérelmezett ellen sztrájk jogellenességének megállapítása iránt a Fővárosi Munkaügyi Bíróságnál 37.Mpk.50.058/2011. szám alatt megindított és másodfokon a Fővárosi Bíróság 51.Mpkfv.634.585/2011/2. számú végzésével jogerősen befejezett nemperes eljárásában az említett másodfokú határozat ellen a kérelmezett által előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

v é g z é s t :

A Kúria a Fővárosi Bíróság 51.Mpkfv.634.585/2011/2. számú végzését hatályában fenntartja.

Kötelezi a kérelmezettet, hogy 15 nap alatt fizessen meg a kérelmezőnek 10.000,- Ft (Tízezer forint) és 2.700,- Ft (Kettőezer-hétszáz forint) áfa felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárás illetékét az állam viseli.

I n d o k o l á s

A kérelmezett szakszervezet 2011. március 17-én felhívással élt a kérelmező munkáltató felé, amelyben általános jellegű sérelmeket fogalmazott meg, mely szerint a munkáltatónak alacsony a szociális érzékenysége, megszegi az együttműködési megállapodásokat és a fegyelmi eljárási etikát, továbbá nagyon fogyatkozik a munkavállalók létszáma. Kifejezésre juttatta, hogy szeretné, ha a munkavállalók munkakörülményei, megbecsülése és a létbiztonság pozitívan változna. Tájékoztatta a munkáltatót arról, hogy a tagság a munkabeszüntetés mellett döntött, mivel a cég vezetése a szakszervezet többszöri felhívását figyelmen kívül hagyta. A kérelmezett a felhívással egyidejűleg sztrájkbizottságot is alapított. A kérelmező ezzel szemben tárgyalni kívánt és az egyeztetés lefolytatásához mediátort kért fel.

A kérelmezett azonban egyeztető tárgyalások lefolytatása nélkül 2011. március 18-án bejelentette a munkáltatónak, hogy 2011. március 19-én 03 órától 05 óráig figyelmeztető sztrájkot tartanak.

A kérelmező a munkaügyi bíróságon előterjesztett kérelmében a szakszervezet által meghirdetett figyelmeztető sztrájk jogellenességének megállapítását kérte. Indokolásul előadta, hogy az egyeztető eljárás a felek között meg sem kezdődött, a kérelmezett követeléseit csupán általánosságban fogalmazta meg. Ezen túlmenően sérelmezte, hogy a kérelmezett által előadott elbocsátások olyan egyedi munkáltatói intézkedések, amelyek ellen egyedi bírósági jogorvoslatnak van helye, sztrájk célja azonban nem lehet.

A Fővárosi Munkaügyi Bíróság a 37.Mpk.50.058/2011/4. számú végzésével megállapította, hogy a 2011. március 19-én 03 órától 05 óráig bejelentett figyelmeztető sztrájk jogellenes.

Végzése indokolásában hivatkozott az 1989. évi VII. törvény (Sztrájktörvény) 1. § (1) - (3) bekezdésében, a 2. § (3) bekezdésében, továbbá a 3. § (1) bekezdésében és az 1992. évi XXII. törvény (Mt.) 3. § (1) bekezdésében foglaltakra a figyelmeztető sztrájk jogellenessége körében. Kifejtette, hogy a kérelmezett nem tett eleget a jogszabályi kötelezettségének, mert kellő, egyértelmű célok és tényleges egyeztetés megkezdése nélkül szervezett figyelmeztető sztrájkot. További érvelése szerint a kérelmezett által sérelmezett munkaviszony-megszüntetések olyan egyedi munkáltatói intézkedéseknek tekinthetők, amelyek jogellenességének megállapítására vonatkozó döntés iránt munkaügyi jogvita kezdeményezhető, ezért a figyelmeztető sztrájk ez okból is jogellenes.

A kérelmezett fellebbezése alapján eljáró Fővárosi Bíróság 51.Mpkfv.634.585/2011/2. számú végzésével az elsőfokú bíróság végzését az illeték fizetésére vonatkozó rendelkezések mellőzésével helybenhagyta.

Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok betartásával lefolytatott eljárásban a tényállást helyesen állapította meg és helytálló az arra alapított döntése is. Emiatt a munkaügyi bíróság végzését a Pp. 259. § szerint alkalmazandó 253. § (2) bekezdése és 254. § (3) bekezdésére figyelemmel a Pp. 257. § (1) bekezdése szerint tárgyaláson kívül hozott másodfokú végzésével annak helyes indokai alapján hagyta helyben.

A fellebbezésben foglaltakra utalva megállapította, hogy a kérelmezett eljárásjogi jogsértésre történő hivatkozása nem megalapozott, mert a nemperes eljárásokban a bíróságoknak csak lehetősége, de nem kötelezettsége a felek személyes meghallgatása és külön bizonyítási eljárás lefolytatása. A jelen eljárásban az érdemi döntés meghozatalához a szükséges okirati bizonyítékok rendelkezésre álltak.

A kérelmezett a felülvizsgálati kérelmében a jogerős végzés elsőfokú végzésre is kiterjedő hatályú hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására történő utasítását kérte.

Hivatkozása szerint a kérelmező a jogszabályi előírások ellenére nem tartott egyeztető tárgyalást, hanem közvetítőt vett igénybe, továbbá az ezzel kapcsolatos levelezést nem a helyi ügyvivővel folytatta le, amellyel megszegte a Kollektív Szerződés rendelkezéseit. A Kollektív Szerződés előírása alapján ugyanis képviseleti jogosultnak kizárólag a helyi ügyvivőt és helyettesét kell tekinteni, a szakszervezet elnökét nem.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság súlyos eljárási szabálysértést követett el akkor, amikor az ellenkérelme előterjesztésére a jogszabályi előírások ellenére 5 nap helyett csupán 2 napot biztosított.

Továbbra is hivatkozott arra, hogy bár a nemperes eljárásról szóló eljárási szabályok szerint a személyes meghallgatás nem volt kötelező, de jelen esetben erre szükség lett volna. Ennek során tudták volna igazolni, hogy a sztrájkfelhívást megelőzően már folytattak egyeztetést 2010. november 24-én, december 7-én, 2011. január 13-án, 24-én, február 14-én és március 9-én a kérelmezővel.

A kérelmező a felülvizsgálati ellenkérelmében elsődlegesen a felülvizsgálati kérelem jogszabálysértés megjelölésének hiánya miatt hivatalból való elutasítását, másodlagosan pedig a jogerős végzés hatályában történő fenntartását, továbbá a kérelmezett felülvizsgálati eljárási költségekben történő marasztalását kérte.

Álláspontja szerint eljárásuk során nem sértették meg a Kollektív Szerződést, mert az e tárgyban keletkezett valamennyi levelet elküldték az elnöknek, továbbá azok az ügyvivőhelyettes részére személyesen is átadásra kerültek. A kérelmezett szegte meg a Sztrájktörvényt, mert a tárgyalást meg kellett volna kezdeni a sztrájk lefolytatását megelőzően. Nem fogadta el azt a felülvizsgálati érvelést, hogy korábban már voltak e tárgyban a felek között tárgyalások, mert azok más tárgykörben folytak. Megalapozatlannak tartotta a felülvizsgálati kérelem azon állítását, hogy a mediátor alkalmazása a Kollektív Szerződésbe, vagy a Sztrájktörvénybe ütközne. A Kollektív Szerződés ugyanis nem tartalmazott ilyen rendelkezést, a Sztrájktörvény pedig a Munka Törvénykönyvére utal, amelynek 195. §-a szerint kollektív munkaügyi vitában lehetséges a közvetítő igénybevétele.

Végül utalt arra, hogy a kérelmezett a sztrájkot követően sem kívánt semmilyen egyeztetést lefolytatni, ugyanis valamennyi

kérelmezetti vezető tisztségviselő külföldre utazott ezt követően.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdés alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A kérelmezett a felülvizsgálati kérelmében alaptalanul hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság a nemperes eljárása során megsértette az eljárásjogi szabályokat.

Az 1989. évi VII. törvény (Sztrájtörvény) 5. § (2) bekezdésének rendelkezése alapján a sztrájk jogszerűségének, illetőleg jogellenességének megállapítására irányuló nemperes eljárás esetén a munkaügyi bíróság 5 napon belül, szükség esetén a felek meghallgatása után határoz. A jogszabály ezen rendelkezése alapján tehát az 5 napos határidő nem az ellenkérelem előterjesztésére, hanem az érdemi határozat meghozatalára vonatkozó előírás, amelyet a munkaügyi bíróság helyesen alkalmazott. Helytállóan hivatkozott arra a másodfokú bíróság, hogy mivel az ügy eldöntéséhez szükséges okirati bizonyítékok az iratokban rendelkezésre álltak, ezért a felek személyes meghallgatásának mellőzése nem volt jogszabálysértő.

A kérelmező a felülvizsgálati ellenkérelmében helytállóan hivatkozott arra, hogy nem volt jogellenesnek, illetőleg a Kollektív Szerződésbe ütközőnek tekinthető a kérelmező részéről a mediátor alkalmazása. Ezt a kollektív szerződés rendelkezései nem tiltották, az 1992. évi XXII. törvény (Mt.) 196. §-a pedig lehetőségként szabályozza.

Helytállóan állapították meg az eljáró bíróságok, hogy a kérelmezett a sztrájk kezdeményezésekor nem tett eleget a jogszabályi kötelezettségének, mert kellő és egyértelmű célok és tényleges egyeztetés megkezdése nélkül szervezte meg a figyelmeztető sztrájkot. Az általa megfogalmazott követelések túl általánosnak tekinthetők, illetőleg olyan munkáltatói intézkedésekre - munkaviszony-megszüntetésekre - utaltak, amelyek ellen egyéni jogvita kezdeményezhető, vagyis az érintettek számára van helye jogorvoslatnak, ezért a Sztrájtörvény 3. § (1) bekezdés a) és c) pontja értelmében jogellenes.

A kérelmezett a felülvizsgálati kérelmében utalt először arra, hogy a sztrájkfelhívás előtt összesen hat alkalommal már személyes megbeszélésekre került sor a felek között. Ennek tartalmát azonban a korábbi eljárásokban nem igazolta, arra az első- és másodfokú eljárás során sem hivatkozott, ezért az a felülvizsgálati eljárás tárgyát nem képezhette. (Pp. 235. § (1) bekezdés, EBH 2000.371; BH 1997.54.)

A kérelmezett ugyancsak első alkalommal a fellebbezésében utalt arra a körülményre, hogy a kérelmező nem a Kollektív Szerződésben megjelölt személyekkel folytatta le az egyeztetést. Ezzel kapcsolatos észrevételeit az elsőfokú eljárás során nem tette meg, ezért ez a körülmény a Pp. 235. § (1) bekezdés értelmében a jogerős döntés meghozatalakor nem volt értékelhető és a fentiekben hivatkozottak szerint ugyancsak nem képezhette a felülvizsgálati eljárás tárgyát.

Mindezekre tekintettel a Kúria a jogerős végzést a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A kérelmezett a kérelmezőnek a felülvizsgálati eljárásban felmerült költségét a Pp. 78. §-a alapján köteles viselni, míg a felülvizsgálati eljárás illetéke a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján az államot terheli.

Budapest, 2012. november 21.

Dr. Tálné dr. Molnár Erika s.k. a tanács elnöke, Szolnokiné dr. Csernay Krisztina s.k. eljáró bíró, dr. Stark Marianna s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:

bírószági tisztviselő